

Motion till riksdagen

1989/90:Jo833

av Ivar Franzén (c)

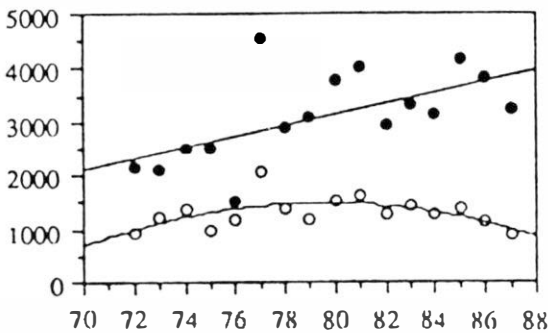
Näringsläckage från skogsmark

Näringsläckage från åkermark är ett väl uppmärksammat problem och under de senaste åren har vidtagits en rad åtgärder som har bidragit till att begränsa detta. Kunskapen om vilka ytterligare åtgärder som krävs och är möjliga är också tillfredsställande.

Av nedanstående diagram framgår att näringsläckaget till (i detta fall kväve) jordbruksåar minskar, men är betydligt högre och klart stigande i de undersökta skogsåarna.

Läckagemönstret förändras

Totalkväve, ton/år

Kvävetransporten till Laholmsbukten med skogsåar (●) och jordbruksåar (○) 1972–87 (ton/år). Efter Fleischer och Ståbe (1989)

Det finns tydliga tecken på att det är försurningen och det stora nedfallet av kväve från luften som är huvudorsaken till att det läcker ut allt mer kväve från våra skogsmarker. Detta är i flera avseenden oroväckande. Vattenmiljön skadas. Näringsbalansen i skogsmarken störs och kan negativt påverka skogens tillväxt och friskhet. Skogen ger oss våra viktigaste exportprodukter och svarar för bortåt 40% av Sveriges nettoexport.

Kalkning av skogsmarkerna är sannolikt ingen långsiktig lösning på detta problem. Satsningar måste istället göras på att minska kväveutsläppen från t.ex. våra bilar och eldningsanläggningar. Det måste också göras internationella insatser för att minska utsläppen i våra grannländer.

Det är också av största vikt att öka kunskaperna om vad som händer i våra skogsmarker och vilka åtgärder som är de mest effektiva. Därför bör riksdagen av regeringen begära ett forsknings- och åtgärdsprogram, som syftar till att minska näringsläckaget från våra skogsmarker.

Hemställan

Mot. 1989/90

Med hänvisning till det anförda hemställs

Jo833

att riksdagen beslutar att av regeringen begära ett forsknings- och åtgärdsprogram som syftar till att minska näringsläckaget från våra skogsmarker.

Stockholm den 25 januari 1990

Ivar Franzén (c)